

РЕШЕНИЕ

№ 699

гр. София, 09.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 27.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **11673** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на [фирма] със седалище в [населено място], чрез адв. М., срещу заповед № РТР21-РД56-549 от 28.10.2021г. на кмета на район „Т.“, СО, с която е определена промяна в работното време на стационарен търговски обект ресторант – ирландски пъб, на [улица] като същото е намалено до 22,00ч.

В жалбата са изложени подробни съображения, че оспорената заповед е незаконосъобразна, постановена при противоречие с материалния закон. Не е посочено коя от двете хипотези на чл.4б, ал.2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столичната община (НРУИТДТСО) ответникът е имал предвид. Не са налице условията по т.1, защото липсват протоколи за замерване на шум от РЗИ. Не са налице и условията по т.2, защото липсва установяване по надлежния ред на неспазване на работното време, чрез съответни актове на служители на общинската администрация или на органите на Столична дирекция на вътрешните работи. Относно изискването по чл.4а, ал.3 от Наредбата за съгласие на етажната собственост, същото е било налично към момента на първоначалното разрешаване на удълженото работно време. Това съгласие не подлежи на едностранно оттегляне, поради което към момента на издаване на процесната заповед не е било необходимо. Моли съдът да уважи жалбата и отмени оспорената заповед. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществуващото на спора.

Ответникът – Кметът на СО, район „Т.“, редовно призован, оспорва жалбата.

Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмена защита по съществото на спора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Административното производство по издаване на процесната заповед е започнало във връзка със заявление вх. № РТР21-ГР94-9/05.01.2021г. от 47 лица, живущи на [улица], 4, 5, 6, 7, 8 и 10 и на [улица], в което се излагат твърдения, че лицата не са давали съгласие и не са подписвали протокол за съгласие за удълженото работно време на пъба до 02,00ч. през нощта. 8 от тях посочват, че живеят на [улица]. Посочва, че е налице системно нарушаване на Наредбата за обществения ред поради слушане на силна музика, шумни групи от хора, зареждане с кегове с бира, силно и често блъскане на метална служебна врата, което лишава живущите в близост от пълноценна почивка през нощта и в почивните дни. Заявителите подавали множество сигнали до тел.112, както и уведомявали управата на заведението, но без ефект. Поради това искат работното време на заведението да се промени.

Жалбоподателят е уведомен за подаденото заявление с писмо на ответника от 12.01.2021г., като му е даден срок, в който да представи съгласие на 50%+1 от собствениците на сградата и на всички непосредствени съседи на обекта за удължено работно време до 02,00ч. Поради непредставяне на исканото съгласие до жалбоподателя е отправено второ писмо със същото съдържание от 18.05.2021г. С отговор от 26.05.2021г. жалбоподателят е поискал продължаване на срока с бмес. Върху молбата е поставена положителна резолюция като срокът е удължен с три месеца. С молба от 25.08.2021г. жалбоподателят е поискал повторно удължаване на срока с 2 месеца. Поради непредставяне на изискваното съгласие на 28.10.2021г. е издадена процесната заповед. Като фактическо основание в нея е посочено системното нарушаване на обществения ред и нощната тишина, както и липса на съгласие от страна на ЕС за работно време на обекта до 02,00ч. Посоченото правно основание е чл.4б, ал.2 от НРДУИТДТСО и чл. 4б от ЗМСМА. Разпоредената промяна на работното време на обекта е до 22,00ч. Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 05.11.2021г.

От заявление за работно време на стационарен търговски обект вписано под № 1999/02.11.2012г. в информационния масив „Стационарни търговски обекти“ на СО, район Т., се установява, че ресторант (ирландски пъб М.) на [улица] на фирма [фирма] е с разрешено работно време от 00,00 ч. до 02,00 ч. от понеделник до неделя и часове за зареждане-периодично. Към заявлението е приложено съгласие от собствениците на 5 от общо 9 апартамента в сградата на [улица].

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна: Обжалва се подлежащ на обжалване административен акт. Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването и в срок – на 12.11.2021г. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Кметът на района разполага с правомощието едностранно да промени работното време на търговския обект съгласно чл. 4б, ал. 2 от НРУИТДТСО. Административният акт е издаден в предписаната от чл. 59 АПК форма, доколкото в приложимия специален закон не се съдържат специални изисквания към формата и съдържанието на акта. От изложеното

в акта адресатът на същия може ясно и безпротиворечиво да разбере каква е волята на административния орган. Актът е именуван Заповед, посочено е лицето, което стопанисва ресторанта на [улица], чието работно време се променя. Изложени са мотиви, защо се променя работното време. При издаването на заповедта липсват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Спорният по делото въпрос е относно приложението на материалноправните разпоредби. Съгласно чл. 4б, ал. 2 от НРУИТДТСО кметът на района може със заповед едностранно да промени работното време, ако в рамките на една година са констатирани: 1. две или повече жалби от граждани за наднормени нива на шум, чиято основателност е доказана с протоколи за замерване на шум от Регионална здравна инспекция (РЗИ); 2. два или повече случая на неспазване на работното време, установени по надлежния ред от служители на общинската администрация или от органите на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР). В процесния случай работното време на заведението на жалбоподателя е намалено на основание чл. 4б, ал. 2 от НРУИТДТСО без посочване на конкретната хипотеза. Същата се установява от административната преписка. По делото е представена една жалба, но е подписана от 47 лица, което на практика означава подадени много жалби. В нея освен твърдения за нарушаване на обществения ред и наднормен шум, са изложени и твърдения, че липсва съгласие на ЕС за такова работно време на заведението. При проблем от подобно естество съдът намира, че е достатъчно да е налице подадено оплакване, за да възникне задължение за административния орган да предприеме съответните мерки, за да защити обществения интерес. От оплакването безспорно се установява, че заведението генерира наднормен шум, който създава пречки и неудобства на живеещите в района граждани. Освен това следва да се има предвид и че съгласно чл. 8, т. 1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /КЗПЧОС/ всеки има право на зачитане на неговия личен и семеен живот и на неговото жилище. Причиняването на нежелан шум от търговска дейност, нарушаващ спокойствието на личния живот и спокойното обитаване на жилището, е достатъчно неудобство, за да предизвика позитивните задължения на компетентните административни органи да гарантират правата на гражданите. В този смисъл е Решение от 25.11.2010г. на Европейския съд по правата на човека по делото „М. и други срещу България“. Съгласно чл. 13 от КЗПЧОС, всеки, чиито права и свободи, предвидени в тази конвенция, са нарушени, трябва да разполага с ефикасни вътрешноправни средства за тяхната защита от съответна национална институция. Конвенцията е ратифицирана със Закона за ратифициране на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и на Допълнителния протокол към нея от 20.03.1952 г. (Обн., ДВ, бр. 66 от 14.08.1992 г., в сила от 14.08.1992г) и е част от действащото законодателство. От тази гледна точка разпоредбата на чл. 4б, ал. 2, т. 1 от Наредбата, която изисква две или повече жалба и основателността на жалбите на гражданите да бъде доказана с протоколи за замерване на шум от регионална здравна инспекция, създава необосновани пречки за ефикасен административен контрол, каквито не са предвидени в ЗЗШОС и които противоречат на чл. 13 от КЗПЧОС. На основание чл. 15, ал. 3 от Закона за нормативните актове, тези изисквания на разпоредбата на чл. 4б, ал. 2, т. 1 от Наредбата не може да бъдат прилагани, т. е. не е необходимо и задължително оплакванията на гражданите да са повече от едно (може и само една

жалба) и те да бъдат задължително придружени/доказвани с протокол за измерване на шума.

Съгласно чл. 46, ал. 8 от ЗМСМА кметът на район или кметство осигурява спазването на обществения ред. С оглед това правомощие административният орган следи за спазването на закона с цел осигуряване на спокойствието на гражданите и на обществения ред. Съгласно чл.4а от НРУИТДТСО за търговски обект в урбанизирани територии търговецът предлага работно време и часове за зареждане в рамките от 06.00 ч. до 23.00 ч. За търговски обект, който с дейността си предизвиква шум и се намира на отстояние до 30 метра от жилищни сгради, както и за обект, разположен в сграда с режим на етажна собственост (като в процесния случай), работното време е от 06.00 ч. до 22.00 ч. Търговецът може да предложи работно време извън посоченото по ал. 1 или ал. 2, като в този случай следва да представи протокол от Регионална здравна инспекция (РЗИ) или лицензирана лаборатория за съответствие с допустимите нива на шум в и около обекта. За търговски обект, находящ се в жилищна сграда с режим на етажна собственост се изисква и съгласие на 50 % + 1 от собствениците, включително съгласието на всички непосредствени съседи. При непредставяне на документите по ал. 3 за работно време на обектите по ал. 1 се счита времето, определено в рамките от 06.00 ч. до 23.00 ч., а за обектите по ал. 2 - в рамките от 06.00 ч. до 22.00 ч., като същото се вписва в информационния масив по чл. 7. В случая по делото е приложен първоначалният протокол за даденото съгласие на собствениците на обекти в ЕС, но липсва информация кои са непосредствените съседи на обекта. Доколкото обектът се намира на приземен етаж, може да се предположи, че това са първите апартаменти, но видно от списъка към заявлението, съгласие от собствениците на първите три апартамента липсва. При сравнение между първоначалното съгласие и сигналът, по който е образувано административното производство се установява, че само С. Л. Н. е подписала и двата документа. Съдът намира, че няма никаква пречка същата да даде съгласие, след което да го оттегли, поради което не са основателни доводите на жалбоподателя в обратния смисъл. Същевременно сигналът е подписан от живущите в още 4 от общо 9-те апартамента на [улица], които не са давали съгласие за удълженото работно време. Следователно дори да се приеме, че при първоначалното заявяване на работното време на заведението е било налице необходимото съгласие, то към момента на издаване на процесната заповед същото е отпаднало. По този начин с издаването на процесната заповед са спазени изискванията на закона при определяне на работното време на заведението.

С оглед гореизложеното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли. Липсват отменителни основания по чл. 146 АПК.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 200лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 41-ви състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата [фирма] срещу заповед № РТР21-РД56-549 от 28.10.2021г. на кмета на район „Т.“, СО.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Столична община сумата от 200лв. юрисконсултско

възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред
Върховния административен съд на Република България.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: